

Forslag

til

Lov om beskatning af agio.

Fremsat den 23. oktober 1975 af *Ove Jensen* (FP), *Bay* (FP) og *Glensgård* (FP).

§ 1. Gevinst og tab på fremmed valuta medtages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det omfang, årets netto-beløb overstiger 10.000 kr.

§ 2. Medregningen sker for det indkomstår, i hvilket gevinst eller tab er konstateret ved betaling, afhændelse eller anden retshandel.

§ 3. Denne lov gælder for indkomstår, der udløber senere end kalenderårsskiftet 1975-76. Hidrører det pågældende valutaengagement fra tidligere tid, regnes som anskaffelsessum vekselkursværdien pr. begyndelsen af det første indkomstår, loven gælder for.

Bemærkninger til lovforslaget.

De internationale valutakurser er kommet ud i betydelige svingninger. Uroen må befrygtes at ville fortsætte også i de kommende år, jfr. side 8 i betænkning af 14. januar 1975 fra handelsministeriets valutakurssvingsudvalg.

For den enkelte erhvervsvirksomheds skatteevne kan det være aldeles afgørende, om man mere eller mindre tilfældigt er kommet til at entrere i en valuta, hvor udviklingen bevirker, at rettigheders værdi eller forpligtelsers tyngde bliver en helt anden end forudset ved kontraheringen. I det omfang enkelte valutaer er særligt svage eller stærke, reguleres rentesatserne, så der herigennem tages højde for udsigterne til valutakursbevægelser. Da renten påvirker opgørelsen af den skattepligtige indkomst, er det urimeligt, at den del af kursforskydningen, som i virkeligheden er en skjult renteregulering, ikke behandles på samme måde. Dertil kommer, at det er særdeles stødende, at arbejdspladsers blomstring eller undergang skal påvirkes stærkt af, at der opstår valutakursforskydninger, som ikke påvirker opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Forslagets vedtagelse vil formentlig samfunds-

økonomisk få nogen stabiliserende virkning på valutapolitikken, navnlig således at frygten for forhastede devalueringer vil blive formindsket. Et vist billighedsmoment til støtte for forslaget ligger i den omstændighed, at Danmarks pengepolitik i en år-række op til 1975 var afhængig af, at virksomhederne bøjede sig mere eller mindre frivilligt for quasioffentligt pres om at lade en stor del af deres fremmedkapitalbehov finansiere via udenlandske lån. En del af gevinst og tab må derfor med rimelighed falde på skatteborgerne som helhed.

Den hidtidige administrative og judicielle praksis på området er så usikker og forvirret, at det er påkrævet, at der hurtigst muligt skæres igennem med lovbestemmelser, der helst skal være enkle og klare.

De to sidste regeringer har i folketingets spørgetid stillet i udsigt, at de vil fremkomme med lovforslag, men det er hidtil blevet ved snakken. Der henvises til Jens Møllers spørgsmål den 16. oktober 1974 (Folketingstidende 1974-75, spalte 686-690) og Ib Stettens den 23. april 1975 (Folketingstidende 1974-75 (2. samling), spalte 3911-3914). Et fremskridtspartiforslag, der minder meget om det her-

F. t. l. om beskatning af agio.

med foreliggende, blev fremsat som F 216 den 29. april 1975. Det var til første behandling den 22. maj 1975 (Folketingstidende 1974-75 (2. samling), spalte 5316-5329), men bortfaldt ved udløbet af folketingsåret 1974-75.

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.**Til § 1.*

Forslagsstillerne har overvejet, hvorvidt alene erhvervsmæssige agiobeløb bør med ved skatteopgørelsen. Man har imidlertid bestemt sig for at medtage alle valutakursudsving. Herved undgås tvivlsfyldte grænsedragninger. Skatteevnen påvirkes jo også lige stærkt af valutakursudsving, om disse har forbindelse med løbende erhvervsmæssige driftsdispositioner, anlægsinvesteringer eller privatøkonomien.

10.000 kr.-begrænsningen vil faktisk udeholde de fleste rent private engagementer og derhos bevirke, at ordningen bliver lidet administrationskrævende og alene finder anvendelse, hvor hovedbegrundelsen — skatteevneforrykkelsen — er vægtig. Valutakursudsving ud over 10.000 kr. findes jo også under den nuværende ordning opført i skatteregnskaberne — enten i driftsregnskabet eller i kapitalafstemningerne. Dokumentationen er væsentlig enklere, end tilfældet er for eksempel vedrørende repræsentation, rejseomkostninger og mange andre skatterelevante poster, idet der så et sige altid hos skatteyderen vil være bankbilag.

Til § 2.

Ved at knytte skattedateringen til betalingen afviges fra de i dansk skattepraksis mest fulgte periodfordelingsprincipper. Det er imidlertid fundet rigtigt at henføre skatteeffekten til det tidspunkt, hvor valutakursudsvingningen giver sig udtryk i definitive likviditetsforskydninger og dermed påvirker

skatteevnen. Dette må også administrativt være den letteste regel. Det ville komplicere arbejdet, om man i det enkelte års indkomstopgørelse skulle medtage svingninger i fremmedmøntede tilgodehavender eller gældsposter. Det ville også fremelske en del unødige processer, om man i visse tilfælde skulle regulere afskrivningsgrundlaget med bevægelser i valutakurserne, idet det ingenlunde i alle tilfælde henstår med tilstrækkelig klarhed, hvornår et udenlandsk gældsmellemværende har en sådan tilknytning til erhvervslivet af et afskrivningsberettiget gode, at det pågældende gældsmellemværende skulle påvirke afskrivningsgrundlaget for vedkommende aktiv, hvorhos det er upraktisk at regulere afskrivningsgrundlaget i senere år end erhvervsåret (hvor aktivet måske endda er erhvervet for investeringsfondsmidler).

Til § 3.

Som følge af den foreliggende usikkerhed i skattepraksis havde det været fristende at lade den nye lov gælde allerede med virkning fra indkomståret 1975 og måske endda tidligere år. På den anden side vil dette medføre så store revisionsarbejder vedrørende allerede udløbne regnskabsår, at forslagsstillerne har foretrukket først at lade den nye lovordning træde i kraft fra og med indkomståret 1976, således at ordningen omfatter de gevinster eller tab på fremmed valuta, der konstateres i indkomståret 1975, uanset om de hidrører fra tilgodehavender eller forpligtelser, der er opstået tidligere. Kursvingninger forud for indkomståret 1976 er dog ved § 3, 2. pkt., undtaget fra lovens anvendelsesområde.

Hvis de sidste måneder af 1975 kommer til at byde på betydelige valutakursbevægelser, vil fremskridtspartiet overveje at stille ændringsforslag til § 3 uanset det åbenbart uheldige i at lade et forslag som det foreliggende gælde for en del af et indkomstår eller give det næsten et års tilbagevirkende kraft.